

§ 5 i Reglementet for Statsrevisorer, som om den ogsaa skulde gælde Ministrene. Nej, jeg kan forsikre den ærede Ordfører, at jeg kan godt læse, at denne Paragraf handler om Statsrevisorer, men jeg mener unægtelig, at naar de ikke kunne faa Svar inden 2 Maaned, efter at de have stillet deres Spørgsmaal, bør Sagen paatales, fordi det da ser ud, som om Ministeriet har overskredet den Tid, der kan hengaa, inden Svaret gives.

Af andre Ting, der er fremdragne af Mindretallet, skal jeg fremhæve, at Ekspropriationsudgifterne ved det ekstraordinære Fæstningsbyggeri ere urimelig store. I Gennemsnit har man betalt 5000 Kr. pr. Td. Land, nøjagtig 4,934 Kr. Vi have gentagne Gange anket over, at Ekspropriationsudgifterne vare for store ved Jærnbaneanlæg, og have været tilbøjelige til at træffe Forholdsregler herimod, men skulde der ikke her være Grund til at tro, at de ogsaa ere for store ved de ekstraordinære Fæstningsforanstaltninger? Endelig ses det af Betænkningen Side 357, at de Kaptajner, som have rejst (Mejer og Bidstrup) til Udlandet for at efterse alt det Skyts og de Taarne, vi faa, ikke alene have rejst for Staten og Statens Bestillinger, men ved Siden deraf ogsaa have drevet privat Beskæftigelse. De have tillige, saa vidt man kan se — hvis jeg tager fejl deri, beder jeg den højtærede Minister rette mig — foretaget en Rejse til Grønsværk for at modtage et 15 Centimeters Panfertaarn, og Kaptajn i Artilleriet Raabbe, har foretaget en Rejse til England for at afslutte Kontrakt om 2 Forbindingsstaarne til Middelfrundsfortet. Det første Taarn skal, efter hvad der er sagt mig, ikke anvendes til andet end til Selvbefatningens Garderhøjsfort, og man ser saaledes, at Stat og Selvbefatning gaa imellem hinanden, som de kunne bedst. Sluttelig er der saa Rejseudgifterne for de paaaeldende Officerer. Disse Rejseudgifter i Udlandet forekomme mig urimelig høje. For Krigsministeriets Bedkommende hedder det, at de foruden Dækning af Rejseudgifterne faa fra 25 og 20 til 16 Kr. om Dagen, alt efter som det er en Oberst, Kaptajn eller Premierløjtnant, der rejser. Marineministeriets Udgifter ere endnu højere. En Kommandør faar, foruden Dækning af Rejseudgifterne, i England 32 Kr., i andre Lande 24 Kr. om Dagen, en Kaptajn 27 Kr. i England og i andre Lande 20 Kr., og saaledes nedad foruden Udrustningshjælp. Der er altsaa en synkende eller stigende Skala, alt efter som man tager det. I det hele oplyses man om, at

Rejseudgifterne ere forskellige, ikke alene efter de Personer, der rejse, men ogsaa forskellige for de samme Personer efter de forskellige Ministerier, og i de samme Ministerier forskellige efter de forskellige Lande. Var det ikke ønskeligt, om man kunde faa disse Forhold lovordnede, saa at man fik en Lov om, hvilke Dagpenge der skulde gives til de forskellige Personer, der rejse i Statens Tjeneste? Det er det, jeg har tilføjet ved at fremføre denne lille Bemærkning.

Jeg maa maasse til Slutning tilføje, at jeg baade i Henhold til Helheden og i Henhold til Enkeltighederne, men naturligvis gaaende ud fra Helheden, da Enkeltighederne ikke kunne være afgørende i saa Henseende, opfordrer mine Meningsfæller til at stemme imod, at dette Statsregnskab godkendes.

Ordføreren (Rump): Det vil kun være saa Bemærkning, jeg skal tillade mig at gøre. Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Mindretals Udtalelser om, hvad der taler imod de foreløbige Finansloves Grundlovsmæssighed i det hele. Det er sagt tidligere, og jeg vil tillade mig at gentage det, at det ærede Mindretals hele Argumentation om, hvad der maa staa i en foreløbig Lov eller rettere, hvad der maa gives ud i Henhold til en foreløbig Lov, ikke kan bestemmes efter de midlertidige Love, det er to helt forskellige Ting, der aldeles ikke have noget med hinanden at gøre. De midlertidige Love ere vedtagne af Rigsdag og Regering og stadfæstede af Kongen, og da de kun ere bestemte til at gælde en ganske kort Tid, 14 Dage eller en Maaned, kan Reglen om, at man med Hensyn til dem maa indskrænke sig til de nødvendige løbende Udgifter, ikke finde Anvendelse paa den foreløbige Finanslov, naar det er givet, at man ikke faar nogen rigtig Finanslov, og navnlig naar Forholdet er det, at vi have faaet foreløbige Finanslove en 4—5 Aar i Træk; saa kan man ikke blive staaende derved. Det vilde ogsaa have været overmaade bekendt for det ærede Medlem og hans Meningsfæller, thi saa vilde Partiets Virksomhed og Omhu for de midlertidige Finanslove have faaet sin gode Løn. Det ærede Mindretal kan ikke slutte saaledes, som det syntes at gøre af mine Udtalelser — det sagde det vel ikke udtrykkelig, men det laa i Ordene — at Flertallet var ligegyldigt ved, hvad der kom til at staa paa de foreløbige Finanslove, hvad der gives ud i Henhold til dem. Vi beklage lige saa meget som den Side, hvortil det ærede Mindretal hører, at vi ere komne ind i saadanne Tilstande, at vi maa have foreløbige Finanslove, og vi have fuldstændig Dje for den